

nemlig — det maa de ærede Medlemmer vel være enige med mig i — ved at nægte højst nødvendige Bevillinger til Vaaben, til Materiel, til Krudt, som skal bruges til Landets Forsvar, Ansvar er der virkelig ogsaa ved at nægte Bevillinger til at skaffe vore Soldater et Ly, hvortil de sandelig haardt kunne trænge, og Ansvaret bliver saa meget større, naar man ikke under dem de bedst mulige Vaaben til at slaa fra sig med. Jeg kan ikke skønne andet, end at Følgen af sidstnævnte Nægtelse vil blive, at man, naar Krigen kommer, søger at skaffe sig midlertidige, tarvelige Opholdsrum til at søge Beskyttelse i imod den fjendtlige Ild. Der vil da kunne ske noget lignende, som der skete i sin Tid paa Dybbøl, hvor man havde de meget tarvelige Blokhuse opførte i en Hast i Stedet for gode permanente Konstruktioner; og jeg skal for at tydeliggøre det Ansvar, som man kan paadrage sig ved at være med til at nægte Dækmidler, tillade mig at henvise til, hvad det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) har udtalt den 14de Januar 1898 ved 2den Behandling af Finansloven. Jeg vil med den ærede Formands Tilladelse læse det op, det er ikke langt. Han siger altsaa om dette, at ville undlade at tilvejebringe tilstrækkelig Beskyttelse for Soldaterne i Fredstid, at det medfører et stort Ansvar. „Det er det, man vil udsætte vore Soldater for, og den ærede Ordfører, hvis Hjerte vistnok er villigt over for Soldaterne i et saadant Øjeblik, mener, at det kan nok udsættes“. Her ved jeg nu ikke, om der er Tale om en Udsættelse eller en definitiv Nægtelse. Han fortsætter: „Men kan den ærede Ordfører svare for, hvornaar der bliver Brug for en saadan Foranstaltning? Det Ansvar, man paadrager sig ved at nægte en sliq Ting, forekommer Mindretallet at være større, end at det vil være med til at bære det“. Det var det *daværende* Mindretal. „Det vil vel sagtens gaa, hvis det skulde komme til alvorlige Forhold, som det tidligere er gaaet, at de menige og Officererne i Almindelighed anklage den øverste Krigsbestyrelse, fordi den har forsømt sin Pligt. Man ved i Reglen ikke, hvor Ansvaret skal lægges. Jeg vil haabe i hvert Fald — og det er ikke af nogen Hævnfølelse, men blot af en vis Retfærdighedsfølelse — hvis disse Ulykker skulde ske, at man saa vil lægge Ansvaret paa det rette Sted“. Dette Ansvar, som skal lægges paa det rette Sted, vil for en Del komme til at ligge paa de Herrer, som repræsenterer den Valggruppe, til hvilken jeg hører, og jeg for mit Ved-

kommende ønsker ikke at dele dette med dem.

K. M. Klausen: Den ærede Minister udtalte før vedrørende det ordinære Budget, at der kun var et Punkt, hvor han havde haft Grund til Bekymring. Jeg tænkte, da den ærede Minister sagde det, at han maa sikkert være den lykkeligste Minister, der er til i hele Verden, naar der kun er et eneste Punkt, hvor han har Grund til at nære Bekymring. Det vidner om, at man fra Flertallets Side har taget et Hensyn til ham og opfyldt hans Ønsker vistnok langt mere, end han selv havde ventet det.

Jeg havde for øvrigt ventet, at den ærede Minister vilde have udtalt sig om den ny Forbindelse, der er dannet mellem Officerer og Højskolefolk. Officererne ere stillede saaledes, at de staa under Krigsministerens Kommando og kunne som saadanne sikkert ikke indgaa Foreninger eller rejse rundt og holde Foredrag uden dertil at have Ministerens Samtykke. Jeg maa derfor antage, at den Alliance, som er sluttet mellem Officererne paa den ene Side og Højskolemændene paa den anden Side har fundet Ministerens Billigelse. Det er med hans Samtykke og maaske paa hans Befaling, de have foretaget sig dette. Jeg vilde meget ønske, at den ærede Minister vilde udtale sig om dette Punkt.

Jeg skal derefter vende mig til Flertallets ærede Ordfører (I. C. Christensen). Han sagde, at han ikke vilde udtale sig om denne Sag, Alliancen imellem Højskolefolkene og Officererne, fordi den ikke laa klart oplyst. Længe hvilede der ganske vist ogsaa et hemmelighedsfuldt Slør over den, men lidt efter lidt er det dog hævet; vi kunne nu saa nogenlunde se, hvad det er, og vi have ogsaa set, at en hel Række af Venstres Blade baade ude i Provinserne og i Kjøbenhavn have taget bestemt Afstand fra denne Alliance mellem Officererne og Højskolefolkene; hvis den ærede Ordfører læser disse Blade, vil han ogsaa have set det. Jeg synes, som sagt derfor, at der kunde være al Grund til, at Venstres Politikere og Rigsdagsmænd ogsaa, traf deres Valg, om de vilde være med paa den ene eller anden Side. Jeg synes, det er nær ved at blive en Karrikatur af Højskolebevægelsen, naar det ender med, at Officererne skulle ud at sidde paa Højskolernes Katedre for at prædike for den Ungdom, der søger Højskolerne. Jeg tror aldrig, at det har været Meningen med herfra at give en Bevilling paa 321,000 Kr., for at den Ungdom, der sendes paa Høj-